

1 Millistel tingimustel abielu lahutatakse?

Kohus võib abielu lahutada kas ühe või mõlema abikaasa avalduse alusel, kui abielu on täielikult ja pöördumatult lõppenud. Abielu lahutamise korral peab esmatähtsaks pidama abikaasade ühiste alaealiste laste huve.

2 Millistel alustel abielu lahutatakse?

Kohus võib abielu lahutada põhjusel, et abielu on täielikult ja pöördumatult lõppenud. Sellega seoses kogub kohus tõendeid. Kohus võib ka omal algatusel anda korralduse vajalike tõendite kogumiseks. Abikaasade lõplik ja ühine ning lubamatu mõjutamiseta tehtud tahteavaldus (nende vastastikune nõusolek) abielu lahutamiseks on tõendiks nende abielu täielikust ja pöördumatust lõppemisest. Eelkõige võib järeldada, et abielu on täielikult ja pöördumatult lõppenud, kui abikaasad ei ela enam koos kui paar ning nende taasühinemine ei ole tõenäoline, võttes arvesse paari lahuseluni viinud protsessi, ja seda, kui kaua on paar lahus elanud.

Abikaasade lõplikku ja ühist ning lubamatu mõjutamiseta tehtud tahteavaldust abielu lahutamiseks peetakse piisavaks tõendiks nende abielu lõppemisest. Seega puudub sellise ühise avalduse olemasolu korral vajadus üksikasjalikult uurida eespool nimetatud põhjuseid, mis viisid lahuseluni.

Abikaasade otsust võib pidada lõplikuks, kui nad on kokku leppinud selles, kuidas jagatakse vanemlik vastutus seoses ühiste lastega, säilitatakse suhtlemine puuduva vanema ja lapse vahel, kuidas toimub ülalpidamise maksmine, pere ühise kodu kasutamine ja taotluse korral abikaasale elatise maksmine (abikaasade kokkuleppe peab kohus heaks kiitma). Juhul kui abikaasad lepivad kokku, et nad kannavad vanemlikku vastutust ühiselt, ei pea nad lapsega suhtlemise säilitamise tingimustes kokku leppima. Siiski peavad nad kindlaks määrama lapse elukohta. Seega sõltub vastastikusel kokkuleppel lahutust taotlevate abikaasade vahel kokkulepitavate küsimuste ulatus sellest, kas nad otsustavad vanemlikku vastutust ühiselt kanda või mitte.

Oluline on märkida, et erinevalt varem kehtinud õigusnormidest ei ole tsiviilseadustikuga enam ette nähtud võimalust sõlmida abikaasade vahel abieluvara jagamist käsitlevat kokkulepet.

3 Millised on abielu lahutamise õiguslikud tagajärjed seoses

Abielu lõpeb lahutusega. Lahutuse korral on ühiste laste hooldusõigus ja ülalpidamine, vanema ja lapse vaheline suhtlemine, kummalegi abikaasale makstav elatis, perekonna ühise kodu kasutamine ja ühise vanemliku vastutuse puhul laste elukoht reguleeritud kohtuliku kokkuleppega, kui pooled jõuavad kokkuleppele ja kui täidetud on seadusest tulenevad tingimused. Abikaasadevahelise kokkuleppe puudumise korral reguleeritakse neid küsimusi kohtuotsusega. Selleks et kohus abielu lahutaks, ei pea abikaasad olema kokku leppinud ühise abieluvara jagamises.

3.1 abikaasadevaheliste isiklike suhetega (nt perekonnanimi)

Pärast abielulahutust või abielu kehtetuks tunnistamist võivad endised abikaasad jätkata samade nimede kasutamist, mida nad kasutasid abielu ajal. Juhul kui neil on teistsugune soov, teevad nad selle pärast lahutust või abielu kehtetuks tunnistamist teatavaks registripidajale. Endine naine ei tohi siiski kunagi kasutada oma endise mehe nime sellise järelliitiga, mis tähistab naise abielustaatus, kui naine ei kasutanud seda nime abielu ajal. Endise mehe taotluse alusel võib kohus keelata endisel naisel mehe nime kasutamise sellises vormis, mille alusel on võimalik mehe isiku kindlakstegemine. Seda võib endine mees taotleda juhul, kui naine on tahtliku kuriteo eest vangi mõistetud. Juhul kui endine naine abiellub uuesti, ei tohi ta enam kasutada oma endise mehe nime sellise järelliitiga, mis tähistab naise abielustaatus. Seda õigust ei teki tal enam ka siis, kui ta uuesti lahutab.

3.2 vara jagamisega abikaasade vahel

Abielulahutuse korral ei ole endistel abikaasadel enam ühisvara ja kumbki neist võib taotleda abieluvara jagamist. Nad võivad taotleda hüvitist ühisvarast lahusvarasse tehtud investeeringute eest või lahusvarast ühisvarasse tehtud investeeringute eest, samuti haldus- ja hoolduskulude eest. Kulude eest ei saa hüvitist taotleda, kui abikaasad loobusid oma õigustest asjaomastele vahenditele. Hüvitist abielusuhte ajal kasutatud või täielikult ära kasutatud lahusvara eest võidakse ette näha üksnes erandlikel ja nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel. Endiste abikaasade osa ühisvarast, mis kuulub neile lahutuse ajal, tuleb neile võimaluse korral eraldada loonusena. Lahutuse ajal nende omanduses olnud lahusvara tuleb samuti eraldada loonusena. Juhul kui mis tahes põhjusel see ei ole võimalik või kui sellega kaasneks vara väärtuse märkimisväärne vähenemine, määrab vaidluse korral vara jagamise meetodi kindlaks kohus. Hüvitist ei saa taotleda puuduva ühis- või lahusvara eest, kui abikaasadel ei ole abielulahutuse ajal ühist abieluvara ja võlgnikust pool ei ole ka lahusvara. Juhul kui ühine abieluvara jagatakse abikaasade vahel sõlmitud lepingu alusel, loetakse selline leping kehtivaks üksnes juhul, kui see on koostatud kirjalikult avaliku dokumendina või eradokumendina, mille on kaasallkirjastanud advokaat. Seda sätet ei kohaldata abikaasade ühisvara hulka kuuluva vallasvara jagamisel, kui jagamine toimus täitemenetluse korras.

Juhul kui abikaasad ei sõlminud ühisvara jagamise lepingut või kui sõlmitud lepinguga ei ole reguleeritud kõiki abielulahutusest tuleneda võivaid nõudeid, võib ühise abieluvara jagamise ja nõuete lahendamise seoses pöörduda kohtu poole. Kohus peab tagama, et kumbki abikaasadest ei saa varaliste nõuete lahendamise tulemusena põhjendamatu rahalist kasu.

3.3 abikaasade alaealiste lastega

Vanemad on kohustatud jagama oma alaealiste lastega nende mõlema ülalpidamiseks olemasolevaid vahendeid, seda isegi nende enda vahendite arvelt. Seda põhimõtet ei kohaldata juhul, kui laps saab oma mõistlikud vajadused oma tööga teenitud palgast või lapse varadelt laekuvast sissetulekust ise kaetud või kui lapsel on otsene sugulane, kes võib olla kohustatud maksma elatist. Hooldusõiguse saanud vanem maksab elatist loonusena, samas kui puuduv vanem maksab seda peamiselt rahas (elatis).

Juhul kui elatise maksmise kohustuse paneb kohus, määratakse kindlaks elatise summa. Kohus võib oma otsusega ette näha, et toetusena makstavat summat tuleb iga aasta 1. jaanuaril automaatselt kohandada vastavalt tarbijahinna indeksile, mille on eelmisel aastal avaldanud Ungari keskne statistikaamet. Võimaluse korral tuleb lapsega seotud vanemliku vastutuse jagamise küsimused lahendada vanemate ühisel kokkuleppel.

Juhul kui vanematel ei õnnestu neis küsimustes kokkulepet saavutada, annab kohus hooldusõiguse sellele vanemale, kes kohtu hinnangul suudab paremini edendada lapse füüsilist, vaimset ja moraalselt arengut. Juhul kui lapse paigutamine kummagi vanema juurde kahjustaks lapse huve, võib kohus anda lapse hooldusõiguse kolmandale isikule tingimusel, et asjaomane isik taotleb ise lapse hooldusõigust.

Lapsel on õigus säilitada otsene isiklik kontakt puuduva vanemaga. Puuduval vanemal on õigus ja kohustus säilitada lapsega korrapärased isiklikud suhted ja korrapärane otsene kontakt (suhtlusõigus). Hooldusõiguse saanud vanem või muu isik ei tohi sellist suhtlusõigust rikkuda.

Hooldusõiguse saanud vanem ja puuduv vanem peavad tegema teineteisega koostööd – austades seejuures teise poole perekonnaelu ja õigust privaatsusele –, et tagada lapse tasakaalustatud areng. Hooldusõiguse saanud vanem peab andma puuduvale vanemale korrapäraselt teavet lapse arengu, tervise ja õpingute kohta ning ei tohi sellise teabe andmisest keelduda, kui puuduv vanem teavet taotleb.

Lahus elavad vanemad kasutavad oma õigusi ühiselt lapse tulevikku käsitlevates olulistes küsimustes, isegi kui hooldusõigus on vanemate ühise kokkuleppe alusel või kohtu otsusega antud ühele vanemale, välja arvatud juhul, kui kohus on piiranud puuduva vanema vanemlikku vastutust või selle temalt ära võtnud. Lapse tulevikku käsitlevad olulised küsimused hõlmavad alaealise lapse nime kasutamist või muutmist, tema elukohta, mis ei ole hooldusõiguse saanud vanema elukoht, lapse alalist elukohta välismaal või tema välismaale elama asumist, samuti lapse kodakondsust, haridust ja elukutsevalikut.

3.4 abikaasa ülalpidamise kohustusega?

Abikaasa võib nõuda teiselt abikaasalt elatist pärast lahusele alustamist. Abielulahutuse korral võib endine abikaasa taotleda teiselt abikaasalt sellist elatist juhul, kui ta vajab seda temast sõltumatutel põhjustel, välja arvatud juhul, kui elatist taotleb (endine) abikaasa ei ole elatise vääriline tulenevalt tema käitumisest abielu ajal. Elatise maksmine ei tohiks mingil moel ohustada elatist maksuma kohustatud endise abikaasa toimetulekut ning selle isiku või nende isikute toimetulekut, keda elatist maksuma kohustatud abikaasa peab koos elatist taotleva endise abikaasaga üleval pidama. Elatise maksmise kohustus võib olla tähtajaline, kui võib eeldada, et pärast sellise tähtaja lõppu ei kannata elatist taotleb abikaasa enam puudust.

Juhul kui rohkem kui viis aastat pärast lahusele algust taotleb abikaasa või endine abikaasa elatist põhjusel, et tema olukord on halvenenud, võib sellise taotluse rahuldada üksnes erapooletutel alustel ja erandjuhtudel. Kui abikaasad elasid paarina koos alla aasta ja neil ei ole ühiseid abielust sündinud lapsi, on puudustkannataval endisel abikaasal õigus saada elatist üksnes nende kooselu kestusega võrdse aja jooksul. Erapooletutel alustel ja erandjuhtudel võib kohus näha ette elatise maksmise pikema aja jooksul.

4 Mida tähendab õigusmõiste „lahuselu“ igapäevaelus?

Abikaasade lahuselu tähistab nende abielulise kooselu lõppu. Pärast abielulise kooselu lõppu võivad abikaasad pöörduda kohtu poole muu hulgas abieluvara jagamiseks.

5 Millised on lahuselu eeltingimused?

Abikaasade kooselu algus ja lõpp ning sellest tulenevalt ka ühisvara omamise periood määratakse kindlaks kohtu kaalutusõigusele tuginedes. Oma kaalutusõigust kasutades peab kohus uurima abikaasade abielu erinevaid aspekte (seksuaalsuhe, vastastikune majanduslik sõltuvus, pere ühine kodu ja majapidamine, paari ühtsuse väljendus, ühiste laste kasvatamine, sugulased, kummagi abikaasa lapse eest hoolitsemine jms). Sellepärast teeb kohus kõigi asjaomaste ja omavahel seotud majanduslike, perekondlike, emotsionaalsete ja tahtlike tegurite ühise analüüsi tulemusel kindlaks, kas abikaasade kooselu abielupaarina jätkub või on lõppenud. Asjaolu, et üks või mõned neist teguritest on puudu, ei tähenda tingimata, et abikaasade kooselu abielupaarina on lõppenud, seda eelkõige juhul, kui asjaomase teguri puudumisel on objektiivne põhjus.

6 Millised on lahuselu õiguslikud tagajärjed?

Kui abikaasad on asunud lahus elama, mis tähistab nende abielulise kooselu lõppu, siis on neil õigus taotleda abieluvara jagamist. Sellel ajal ei ole abielu veel seaduslikult kehtetuks tunnistatud, kuid abikaasad võivad vara soetada sõltumatult. Samas varem eksisteerinud ühisvara käsitatakse ühisvarana edasi. Viimati nimetatud varaga seoses saavad abikaasad teha otsuseid ainult ühiselt, sest nõusoleku eeldus enam ei kehti. Juhul kui abikaasadel on ühiseid lapsi, peavad nad kokku leppima vanemliku vastutuse jagamises.

7 Mida tähendab mõiste „abielu kehtetuks tunnistamine“ igapäevaelus?

Abielu saab lugeda kehtetuks tunnistatuks ainult siis, kui sellekohase otsuse on teinud kohus kehtetuks tunnistamise menetluse tulemusena. Abielu kehtetuks tunnistamist käsitlevat otsust kohaldatakse iga asjaomase isiku suhtes. Abielu kehtetuks tunnistamisega kaasnevad õiguslikud tagajärjed on sätestatud õigusaktides.

8 Millised on abielu kehtetuks tunnistamise eeltingimused?

Abielu on õigustühine, kui üks abielu pooltest on eelnevalt juba abielusuhtes või registreeritud partnerlussuhtes. Peale selle on abielu õigustühine juhul, kui abikaasad on otseliinis sugulased või õde-vend, kui üks abikaasa on teise abikaasa õe või venna alane sugulane või kui üks abikaasa on teise abikaasa lapsendanud. Juhul kui üks pooltest on astunud abiellu teovõimetuks tunnistatud isikuna, on abielu õigustühine. Abielu on õigustühine ka juhul, kui isik ei olnud abielu sõlmimise ajal küll tunnistatud teovõimetuks, kuid oli siiski täielikult otsusevõimetu. Abielu on õigustühine juhul, kui abikaasad ei viibinud abiellumise kavatsuse väljendamise ajal mõlemad kohal. Juhul kui üks abikaasadest on alaealine, on abielu õigustühine. Erandjuhtudel võivad alaealised sõlmida abielu eestkostja ja lastekaitseasutuse eelneval heakskiidul. Eestkostja ja lastekaitseasutus võivad anda sellise heakskiidu üksnes nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel ja ainult juhul, kui asjaomane alaealine on vähemalt 16aastane.

9 Millised on abielu kehtetuks tunnistamise õiguslikud tagajärjed?

Juhul kui mõlemad abikaasad astusid heas usus abiellu, mis hiljem tunnistati kehtetuks, on abielu õiguslikud tagajärjed seoses varaga samad, mis kehtiva abielu puhul. Kui abielu on tunnistatud kehtetuks, võivad abikaasad lasta varaga seotud nõuded täitmisele pöörata kooskõlas samade eeskirjadega, mida kohaldatakse kohtu võimaldatud abielulahutuse puhul. Juhul kui ainult üks abikaasadest astus abiellu heas usus, kohaldatakse neid eeskirju ainult tema nõudmisel.

Pärast abielu kehtetuks tunnistamist säilitavad abikaasad sama nime, mida nad kasutasid abielu ajal. Juhul kui neil on teistsugune soov, teevad nad selle pärast abielu kehtetuks tunnistamist teatavaks registripidajale. Endine naine ei tohi siiski kasutada oma endise mehe nime sellise järellitiga, mis tähistab naise abielustaatus, kui naine ei kasutanud seda nime abielu ajal.

Abielu kehtetuks tunnistamine ei mõjuta isaduse eeldust.

10 Kas abielulahutusega seotud küsimusi on võimalik lahendada kohtuväliselt?

Abielu kehtetuks tunnistamise ja lahutamise küsimustes on kohtutel erandlik pädevus.

Abielu kehtetuks tunnistamisel või lahutamisel peab kohus tegema otsuse abielust sündinud alaealiste laste hooldusõiguse ja ülalpidamise kohta, seda vajaduse korral isegi vastavate avalduste puudumisel. Kohus teeb otsuse täiendavates küsimustes (nt abikaasadele makstav elatis, perekonna kodu kasutamine, ühise abieluvara jagamine), kui on esitatud asjakohane avaldus. Avalduse puudumise korral kohus neis küsimustes otsust ei tee ja neid küsimusi saavad pooled lahendada kohtuväliselt lepingu sõlmimise teel.

Enne lahutusmenetlust või selle ajal võivad abikaasad taotleda vahendust omal algatusel või kohtu algatusel eesmärgiga saavutada kokkulepe abikaasade suhet ja abielu lõpetamist käsitlevates vaidlusküsimustes. Kokkuleppe, mille pooled saavutasid vahenduse tulemusel, võib lisada kohtulahendile.

Vajaduse korral võib kohus kohustada lahutust taotlemaid vanemaid kasutama vahendust seoses täiendavate küsimustega eesmärgiga tagada, et saavutatakse sobiv kokkulepe vanemliku vastutuse küsimuses ja et pooled teevad vajalikku koostööd.

11 Kuhu tuleb esitada abielu lahutamise, lahuselu või abielu kehtetuks tunnistamise avaldus? Millised on avalduse vorminõuded ja millised dokumendid tuleb lisada?

Abielulahutuse saamiseks peab abikaasa algatama teise abikaasa vastu lahutusmenetluse. Kehtetuks tunnistamise menetluse peab algatama üks abikaasa teise vastu või peab seda tegema prokurör või muu kolmas isik, kellel on õigus algatada menetlust mõlema abikaasa vastu. Juhul kui see pool, kelle vastu menetlust alustatakse, ei ole enam elus, tuleb menetlust alustada kohtu poolt määratud halduri vastu.

Menetluse algatamiseks tuleb esitada avaldus, mis peab sisaldama järgmist teavet: pädev kohus; poolte ja, kui see on asjakohane, nende esindaja või esindajate nimed, elukohad ja roll menetluses; jõustav õigus ja asjaolud koos sellise õiguse olemasolu aluseks olevate tõenditega; üksikasjad, mille alusel on võimalik kindlaks teha kohtu volituste ja kohtualluvuse ulatust; ning sõnaselge taotlus (avaldus) kohtumääruse saamiseks. Lahutusmenetluse algatamise avaldus peab sisaldama üksikasju, mis on seotud abieluga, abielu ajal sündinud elusolevate lastega ja vajaduse korral mis tahes andmetega, mille põhjal on võimalik kindlaks teha avalduse esitamise õigus. Avaldusele tuleb samuti lisada eespool nimetatud andmeid toetavad dokumendid, samuti dokument (või selle koopia või väljavõte), milles esitatakse avalduse esitaja poolt tõendina nimetatud asjaolud, ning dokumendid, mille alusel on võimalik kindlaks teha kohtu volituste ulatus ja kohtualluvus, samuti muud asjaolud, mida tuleb automaatselt arvesse võtta. Erandiks on andmed, mida saab kontrollida ID-kaardi abil. Viimati nimetatud asjaolule tuleb avalduses tähelepanu juhtida.

Kohtualluvust käsitlevate üldpõhimõtete kohaselt on lahutusmenetluse puhul pädev see kohus, kelle tööpiirkonnas asub kostja elukoht. Juhul kui kostja elukoht ei ole Ungaris, määratakse kohtualluvus kindlaks kostja viibimiskoha alusel. Juhul kui kostja viibimiskoht ei ole teada või see on välisriigis, võetakse aluseks tema viimane elukoht Ungaris. Kui seda ei ole võimalik kindlaks teha või kui kostjal selline elukoht Ungaris puudus, määratakse kohtualluvus kindlaks hageja elukoha või – elukoha puudumise korral – hageja viibimiskoha alusel. Peale selle on asja pädev arutama ka see kohus, kelle tööpiirkond hõlmab piirkonda, kus asub abikaasade viimane ühine elukoht. See tähendab, et hageja võib vabalt otsustada, kas ta esitab avalduse sellele kohtule, kes on pädev üldiste eeskirjade alusel, või sellele kohtule, kes on pädev abikaasade viimase ühise elukoha alusel.

Juhul kui vastavalt eespool nimetatud eeskirjadele ei saa lahutusasja menetlemiseks määrata ühtegi pädevat siseriiklikku kohut, on pädevaks kohtuks Pesti keskne piirkonnakohus.

Kui teatavas kohtus on algatatud abieluküsimustega seotud menetlus, siis on sellel kohtul erandlik pädevus mis tahes uutes menetlustes, mis algatatakse seoses sama abieluga abielusuhtest tulenevates omandiõigust käsitlevates abieluküsimustes.

12 Kas menetluskulude katteks on võimalik saada menetlusabi?

Vt teabeleht „Õigusabi”.

13 Kas abielulahutuse, lahusele või abielu kehtetuks tunnistamise otsuse saab edasi kaevata?

Otsust on võimalik vaidlustada. Siiski ei ole võimalik esitada hagi abielu kehtetuks tunnistamist või lahutamist käsitlevate otsuste kohtulikuks läbivaatamiseks või teistmises seoses abielu kehtetuks tunnistamise või lahutamise faktiga.

14 Milline on abielulahutuse, lahusele või abielu kehtetuks tunnistamise õigusliku tunnustuse taotlemise kord selles liikmesriigis, kui otsuse on teinud mõne teise liikmesriigi kohus?

Vastavalt määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 21 lõikele 1 tunnustatakse ühes liikmesriigis tehtud kohtuotsust automaatselt teistes liikmesriikides ja seega ei ole tunnustamiseks reeglina vaja kasutada mingit erimenetlust. Määruse artikli 37 kohaselt peab kohtuotsuse tunnustamist taotlev pool esitama järgmised dokumendid:

kohtuotsuse koopia, mis vastab selle ehtsuse kindlakstegemiseks vajalikele tingimustele; ning

määruse artiklis 39 osutatud tõend, mille on välja andnud päritoluliikmesriigi kohus või ametiasutus, kasutades selleks määruse I lisas esitatud vormi; ning kui otsus tehti kostja suhtes tagaselja, siis lisaks sellise dokumendi originaal või tõestatud koopia, millest nähtub, et mitteilmunud isikule toimetati kätte menetluse algatamist käsitlev dokument või samaväärne dokument, või mis tahes muu dokument, millest nähtub, et kostja on kohtuotsusega sõnaselgelt nõustunud.

Vastavalt määruse artiklile 38 võib kohus või ametiasutus loobuda kahe viimati nimetatud dokumendi esitamise nõudmisest, kui ta leiab, et tal on juba piisavalt teavet. Kohus/ametiasutus võib samuti nõuda eespool nimetatud dokumentide tõlke lisamist asjaomastele dokumentidele. Üldiselt suudavad Ungari kohtud ja ametiasutused seda nõudmist täita.

Vastavalt määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 21 lõikele 3 võib mis tahes huvitatud pool taotleda otsust teises liikmesriigis tehtud kohtuotsuse tunnustamise kohta. Sellisel juhul peab tunnustamist taotlev pool esitama oma taotluse koos eespool nimetatud lisadega pädevale kohtule, milleks on vastaspoole Ungaris asuva elukoha või alalise asukoha järgse maakohtu (*törvényesék*) asukohas tegutsev piirkonnakohus (*járásbírószág*) (Budapesti puhul Buda keskne piirkonnakohus) või – juhul kui vastaspoolel ei ole Ungaris ei elukohta ega alalist asukohta – tunnustamist taotleva poole Ungaris asuva elukoha või alalise asukoha järgse maakohtu asukohas tegutsev piirkonnakohus (Budapesti puhul Buda keskne piirkonnakohus). Juhul kui ka tunnustamist taotleval poolel ei ole Ungaris elukohta ega alalist asukohta, võib taotluse esitada Buda kesksele piirkonnohtule. Kohus kohaldab asja menetlemisel vajaduse korral määruse artikleid 28–36.

Kui kohtuotsuse tunnustamine on vajalik selleks, et teha kanne Ungari perekonnaseisuregistrisse vastavalt määruse artikli 21 lõikele 2, tuleb tunnustamise taotlus koos eespool loetletud dokumentidega esitada registripidajale.

15 Millisesse kohtusse peaksin pöörduma, kui soovin vaidlustada abielulahutuse, lahusele või abielu kehtetuks tunnistamise otsuse tunnustamist, kui otsuse on teinud mõne teise liikmesriigi kohus? Milline on menetluse kord eespool nimetatud juhtudel?

Vastavalt määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 21 lõikele 3 võib mis tahes huvitatud pool taotleda otsust teises liikmesriigis tehtud kohtuotsuse tunnustamata jätmise kohta. Sellisel juhul peab tunnustamisotsust vaidlustav pool lisama oma taotlusele kohtuotsuse koopia, mis vastab selle ehtsuse kindlakstegemiseks vajalikele tingimustele, samuti määruse artiklis 39 osutatud tõendi, mille on välja andnud päritoluliikmesriigi kohus või ametiasutus, kasutades selleks määruse I lisas esitatud vormi. Pädev kohus on vastaspoole Ungaris asuva elukoha või alalise asukoha järgse maakohtu asukohas tegutsev piirkonnakohus (Budapesti puhul Buda keskne piirkonnakohus) või – juhul kui vastaspoolel ei ole Ungaris ei elukohta ega alalist asukohta – tunnustamist vaidlustava poole Ungaris asuva elukoha või ajutise asukoha järgse maakohtu asukohas tegutsev piirkonnakohus (Budapesti puhul Buda keskne piirkonnakohus). Juhul kui ka tunnustamist vaidlustaval poolel ei ole Ungaris elukohta ega alalist asukohta, võib taotluse esitada Buda kesksele piirkonnohtule. Kohus kohaldab asja menetlemisel vajaduse korral määruse artikleid 28–36.

16 Millise riigi õigust lahutusmenetluses kohaldatakse, kui abikaasad ei ela selles liikmesriigis või on eri riikide kodanikud?

Ungaris kohaldatakse nõukogu määrust (EL) nr 1259/2010 tõhustatud koostöö rakendamise kohta abielulahutuse ja lahusele suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas. Sellest tulenevalt kohaldatakse Ungari kohtud kõigi rahvusvahelise mõõtmega kohtuasjade puhul määruses sätestatud õigusnorme. Määrusega antakse – teatavate piirangutega – abikaasadele vabadus valida kohaldatavat õigust (artiklid 5–7) ning siduvad asjaolud tehakse kohaldatava õiguse täpsustamiseks kindlaks üksnes juhul, kui pooled jätvavad valiku tegemata (artiklid 8–10).

Viimati uuendatud: 04/07/2016

Käesoleva veebilehe omakeelset versiooni haldab Euroopa õiguslase koostöö võrgustiku vastav riiklik kontaktpunkt. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Komisjon ja Euroopa õiguslase koostöö võrgustik ei võta mingit vastutust ega kohustusi seoses käesolevas dokumendis esitatud või viidatud teabe ega andmetega. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.

Liikmesriikide sisu haldamise eest vastutavad liikmesriigid uuendavad parajasti selle veebisaidi sisu, et võtta arvesse Ühendkuningriigi lahkumist Euroopa Liidust. Kui leiate siit teavet, milles Ühendkuningriigi lahkumine veel ei kajastu, ei ole see taotluslik ja muudetakse peagi.